

F. t. l. om ændr. i l. om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme.

i nogle ganske få tilfælde, vil efter fikseringen være uden praktisk betydning og har i øvrigt givet anledning til usikkerhed med hensyn til, hvad der forstås ved de ordinære kommunale udgifter.

ad 13 og 14.

Bestemmelserne er redaktionelle ændringer som følge af fikseringen af den afgiftspligtige grundstigning.

Til § 2.

Forenklingsudvalgets forslag går ud på, at fikseringen af grundstigningsskylden på grundlag af 12. alm. vurdering alene sker med virkning for afgiftssvarelsen fremover, således at der i de tilfælde, hvor der er sket omvurdering og på grundlag heraf blevet betalt en forhøjet grundstigningsskyld i de mellemliggende år (d.v.s. skatteårene 1962-63 til 1964-65) ikke finder nogen tilbagebetaling heraf sted. Udvalget har anført en række teknisk-administrative og provenumæssige vanskeligheder ved en tilbagebetaling. Uanset disse vanskeligheder ved en tilbagebetaling har regeringen imidlertid fundet, at man ikke bør nægte ejerne af de omvurderede ejendomme tilbagebetaling af de for meget erlagte beløb. Som følge heraf er der i det fremsatte lovforslags § 2 indsat fornøden bestemmelse med hensyn til tilbagebetalingen.

Tilbagebetalingen foreslås foretaget med rentegodtgørelse i henhold til bestemmelsen i stats-ejendomsskattelovens § 84, stk. 4, d.v.s., at der skal gives en rentegodtgørelse på 5 pct. p. a. for tiden siden indbetalingen af de for meget betalte terminsbeløb.

Tilbagebetalingsbestemmelsen er i øvrigt nærmere udformet således, at 1. punktum angår de ejendomme, der i anledning af omvurderinger har været opført på årsomvurderingsfortegnelserne pr. 1. september 1961, 1. september 1962 eller 1. september 1963, uden at der har foreligget nogen arealændring for dem i forhold til 12. alm. vurdering, mens 2. og 3. punktum angår de på de nævnte årsomvurderingsfortegnelser opførte ejendomme, hvor der har foreligget arealændringer i forhold til 12. alm. vurdering enten ved deling eller sammenlægning.

I alle disse tilfælde skal der til brug for beregningen af eventuel tilbagebetaling af oppebørselsmyndighederne foretages en sammenligning mellem på den ene side den afgiftspligtige grundstigning,

der ligger til grund for opkrævningen for vedkommende skatteår, og på den anden side ejendommens afgiftspligtige grundstigning ved 12. alm. vurdering — i tilfælde af deling dens i overensstemmelse med grundbeløbsfordelingen beregnede andel af moder-ejendommens afgiftspligtige grundstigning ved 12. alm. vurdering — og i tilfælde af sammenlægning summen af de sammenlagte ejendommers eller dele af ejendommens afgiftspligtige grundstigning ved 12. alm. vurdering. I det omfang, der herefter i et af de pågældende år er blevet betalt grundstigningsskyld på grundlag af en større afgiftspligtig grundstigning, end beløbet herfor ville have andraget på grundlag af 12. alm. vurdering, vil det i det pågældende skatteår betalte overskydende afgiftsbeløb være at tilbagebetale.

I det omfang, der eventuelt har været fritagelse for den pågældende for at betale afgift af forhøjelsen af den afgiftspligtige grundstigning, bliver der selvfølgelig ikke tale om nogen tilbagebetaling.

Skulle den afgiftspligtige grundstigning for en ejendom på vedkommende årsomvurderingsfortegnelse eventuelt have været lavere end den afgiftspligtige grundstigning ved 12. alm. vurdering, hvorved den sammenlignes, foreligger der naturligvis heller ikke noget tilbagebetalingssspørgsmål.

Grundstigningsskylden, der skal tilbagebetales for de 3 skatteår 1962-63 til 1964-65, vil antagelig andrage ca. 60 mill. kr. Tilbagebetalingerne vil blive båret af statskassen og kommunerne i det samme forhold, i hvilket beløbene i sin tid er tilfaldet de pågældende kasser, jfr. reglen i lovens § 73, d. v. s. normalt med halvdelen til hver. Rentegodtgørelser udredes derimod alene af statskassen.

Til § 3.

Da den afgiftspligtige grundstigning foreslås fikseret med virkning fra og med skatteåret 1965-66, skal der ikke fremtidig foretages beregninger m. v. af afgiftspligtig grundstigning i overensstemmelse med de hidtil gældende regler, hvorfor disse samt reglerne om den afgiftspligtige grundstignings indflydelse på ejendomshandler har mistet deres betydning ved lovens gennemførelse. Disse regler kan derfor ophæves med øjeblikkelig virkning.

Når jernbaneskylden foreslås ophævet med virkning fra 1. januar 1965 og ikke fra 1. april 1965, er årsagen, at afgiftsåret for jernbaneskylden er kalenderåret, ikke finansåret.